

Van de Redactie

ONLANGS was ik in het kantoor van de kerk in Reigersbos. Daar belde iemand aan de deur om een opdracht uit te voeren die op haar inburgeringscursus was opgegeven: 'schrijf je in bij een kerkgenootschap'. Deze Zuid-Amerikaanse vrouw kon zich prima redden in het Nederlands, en ze was ook al lang lid van een kerk. Maar de opdracht moest uitgevoerd worden, en na het invullen van de formulieren ging ze tevreden weer naar huis.

AMSTERDAM is een wereldstad. Dat vinden we in ieder geval zelf, al kunnen mensen uit Hong Kong of New York daar anders over denken. Een kenmerk van een wereldstad is haar divers samengestelde bevolking. Het belangrijkste bindmiddel in zo'n gemengde bevolking is wel de taal, nodig om behoorlijk met elkaar te communiceren. Het Nederlands is niet voor iedereen even eenvoudig te leren, maar je hebt er veel gemak van als je de taal beheerst, dat bewees deze vrouw maar weer eens.

IN het verlengde van de taal ligt de naamgeving. Soms lijkt het of instellingen en maatschappelijke organisaties zich op bepaalde doelgroepen richten. Een rondje door Holendrecht laat verschillende voorbeelden zien. Voor een Hindoestaanse woongroep als Anand Joti is het logisch: de naam Anand Joti is voor de doelgroep duidelijk. Voor een kinderopvang als Jemie Pikiin ligt het wat anders: uit de naam zou je kunnen afleiden dat zij zich richten op een Surinaamse doelgroep, maar is dat ook zo? De Buurtkamer kan door de naam Casa Jemie Makandra ook voor onduidelijkheid zorgen. Zeker weten: bestemd voor de hele bevolking, maar wat betekent die naam? Voor bedrijven is het anders dan voor instellingen: allicht dat een Chinees restaurant of een Turkse winkel een Chinese of Turkse naam heeft. Misschien mogen we alle organisaties in Holendrecht uitnodigen om eens iets over de herkomst en betekenis van hun naam te schrijven in deze buurtkrant. Zo maken we er met zijn allen een mooi Holendrecht van.

Herdenkingsbijeenkomst op 4 mei

Jekst redactie, foto Fred Bender

NET als andere jaren zijn de vorige maand de mensen herdacht die tijdens en na de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen als gevolg van oorlogsgeweld. Het is altijd indrukwekkend om achter het sonore tromgeroffel naar het herdenkingsmonument te lopen.

WEL jammer, dat het deze keer niet helemaal lukte om het programma precies op tijd te laten stoppen. Het was een paar minuten voor 20.00 uur afgelopen, en daardoor stond iedereen al even te wachten. Dat kwam de concentratie niet ten goede toen het uiteindelijk echt twee minuten stil moest zijn. Ook tijdens het leggen van de kransen verliep niet alles even vlot. En het zijn er zo veel. Misschien is het een idee om de eerste kransen, van het Stadsdeel en van het 4 en 5 mei Comité, met veel ceremonieel te leggen, en te regelen dat de andere kransleggers op volgorde al bij de scouts staan. Daar neemt men de eigen krans over en plaatst die, de volgende staat al klaar met eveneens de eigen krans. Dat voorkomt dat mensen nog uit het publiek moeten komen als ze opgeroepen worden, of dat het iemand ontgaat dat zijn of haar organisatie aan de beurt is. Het is een suggestie, misschien helpt het om zo de rust en de aandacht van het publiek vast te houden. Het doet allemaal aan het belang van deze herdenking niets af en het 4 en 5 mei Comité Zuidoost verdient alle lof voor haar werk.

